

HØRINGSNOTAT

Kontor/afdeling
Center for erhverv og EU

Dato
13. november 2025

J nr. 2025 - 3559
/ EKM

Høringsnotat om forslag til ændring af erhvervspuljebekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 91 af 31. januar 2025 om tilskud til energibesparelser, energieffektiviseringer og CO₂-reduktioner i erhvervsvirksomheder

Forslag til ændring af erhvervspuljebekendtgørelsen blev sendt i ekstern høring den 6. maj 2025 med frist for afgivelse af høringssvar den 3. juni 2025 og i fornyet høring den 11. juni med frist for høringssvar den 8. juli 2025.

Der er modtaget i alt seks høringssvar.

Følgende høringssvar har afgivet bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet:

Dansk Gartneri, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Marine Ingredients, Synergi og Tekniq.

I det følgende vil de indkomne høringssvar blive gennemgået efterfulgt af ministeriets bemærkninger. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Dansk Erhverv (DE)

DE anser Erhvervspuljen som et centralt redskab i omstillingen af virksomheders fossilbaserede processer til elektrificering og støtter hensigten om at fremme energieffektivitet og CO₂-reduktion i det endelige energiforbrug i Danmark og kvitterer for, at der med bekendtgørelsen sigtes efter at præcisere og målrette ordningen. **DE** anfører, at elektrificeringen af det danske energiforbrug går for langsomt, og at den danske elektrificeringsgrad i dag kun er på 20 pct, og hvis Danmark skal nå sine klimamål og samtidig styrke konkurrenceevnen og mindske afhængigheden af importerede fossile brændsler, er der behov for målrettede initiativer, der sætter skub på elektrificeringen af energiforbruget. **DE** er derfor fortalende for en omlægning af Erhvervspuljen til et fradrag for investeringer i elektrificering og energieffektivisering, hvilket ifølge DE vil give virksomheder vished om deres investeringer i elektrificering og energieffektivisering samt undgå de stop-go-effekter, som puljebaserede ordninger ofte medfører.

DE bemærker, at bekendtgørelsens § 11, stk. 3 ophæves, hvilket må forstås som en indskrænkning af ansøgerkredsen. **DE** bemærker videre, at mange små og mellemstore virksomheder ofte ikke selv har kapacitet til at identificere og gennemføre energieffektiviseringsprojekter og anbefaler derfor, at der sikres

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

hjemmel til, at autoriserede tredjepartsaktører – såsom elinstallatører og energirådgivere – kan indsende ansøgning om tilskud på vegne af den virksomhed, der har energiforbruget eller ejer bygningen, hvilket vil sikre, at flere små og mellemstore virksomheder får lettere adgang til investeringer i elektrificerings- og energieffektiviseringsprojekter uden den administrative byrde, der ofte er forbundet med at søge om tilskud via en statslig pulje.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig Dansk Erhvervs forslag om at udmønte puljen som et fradrag, men henviser til, at det i den politiske aftale er besluttet at udmønte støtten via en tilskudspulje.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan oplyse, at § 11, stk. 3, er flyttet til § 13, stk. 2, og præciseret uden at forhindre anvendelse af konsulentbistand i ansøgningsprocessen.

Dansk Gartneri (DG) anfører, at den foreslåede ændring, om at virksomheder kun kan ansøge om ét projekt ad gangen, er uhensigtsmæssig, og at det er vigtigt at tage højde for de praktiske forhold i energitugt produktion som bl.a. væksthushusholdninger, hvor der indgår flere energioptimerende tiltag ofte som dele af én samlet investering. Adgangen til at kombinere disse i en samlet ansøgning har ifølge **DG** tidligere muliggjort helhedsorienterede løsninger med både økonomisk og klimamæssig effekt, og når ansøgninger fremover skal opdeles projekt for projekt, øges både den administrative byrde og risikoen for, at enkelte investeringer må opgives, fordi de ikke alene opfylder krav. **DG** vurderer, at den foreslåede ændring også kan have administrative konsekvenser for myndighederne, der potentielt vil skulle behandle et større antal mindre og fragmenterede ansøgninger, hvilket kan være uhensigtsmæssigt i en periode, hvor der allerede opleves pres på sagsbehandlingstider. **DG** anbefaler derfor, at ændringen enten revurderes eller udskydes frem til 2030, hvor CO₂-afgiften er fuldt indfaset, og at virksomhederne i mellemtiden bør have mulighed for at søge støtte til samlede projektpakker, som understøtter deres omstilling på en effektiv og fleksibel måde. **DG** anfører, at i lyset af de kommende års behov for omfattende grønne investeringer, er det afgørende, at tilskudsordningerne ikke udvikles i en retning, hvor de hæmmer snarere end fremmer omstillingen, og myndighederne har i denne proces et ansvar for at sikre gode rammevilkår og reelle incitamenter, hvilket forudsætter både fleksibilitet og enkel adgang til støtteordninger.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig Dansk Gartneris bemærkninger. Ændringen skal dels forhindre, at tiltag, som ikke kunne modtage tilskud grundet for lav energibesparelse/CO₂-reduktion, opnår tilskud ved at blive puljet med andre projekter. Ændringen skal derudover sikre, at tiltag, der begrænses af støtteloftet, puljes med andre tiltag og derved kan opnå et større tilskud. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet understreger, at et projekt stadig kan bestå af flere tiltag, så længe de vurderes at have energimæssig sammenhæng og dermed er omfattet af den samme artikel, eksempelvis

udskiftning af en gaskedel til en varmepumpe og samtidig isolering af relevante rørstrækninger. Derudover bemærker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at de eksisterende regler også har medført, at et projekt indeholdende vidt forskellige tiltag har måtte afvente færdiggørelse, før tilskudsudbetaling har kunne finde sted, hvilket har bevirket, at tiltaget med den korteste færdiggørelsestid har måtte afvente tiltaget med længst projekttid.

Dansk Industri (DI) bemærker, at ændringerne om projekt og tiltag har to konsekvenser, dels en forøgelse af virksomhedernes administrative arbejde og kompleksitet, dels en forringelse af de økonomiske betingelser for at deltage i projekter under Erhvervspuljen. Forslaget om at indføre en regel om "ét tiltag pr. ansøgning" vil ifølge **DI** betyde en væsentlig forøgelse af ansøgers virksomhedernes administrative arbejde og kompleksitet, da man som virksomhed vil blive tvunget til at skulle udarbejde og indsende flere ansøgninger til Erhvervspuljen, hvis man ønsker at gennemføre flere tiltag.

DI anfører, at der historisk har været udfordringer med at tiltrække tilstrækkeligt med projekter til puljen, og selvom der er sket administrative forbedringer de sidste par år, risikerer man med denne ændring at cementere opfattelsen af, at Erhvervspuljen er for administrativ tung at arbejde med for virksomhederne.

DI finder det ærgerligt for virksomhederne, der mister nogle vigtige tilskud til deres grønne omstilling, og at det samtidig er en stor udfordring for de danske klimaambitioner, idet det betyder, at en række grønne omstillingsprojekter i virksomhederne ikke bliver realiseret, da de ikke er økonomisk bæredygtige uden tilskuddet.

DI anfører videre, at den foreslåede justering tilfører en ny grad af usikkerhed og kompleksitet til Erhvervspuljen om, hvordan kravet om ét tiltag vil blive fortolket. En række grønne omstillingsprojekter vil kræve investeringer på flere fronter samtidig, og business casen for investeringerne vil afhænge af, om alle investeringer får den forventede medfinansiering, hvilket er afgørende for virksomhedernes investeringsbeslutninger. Såfremt man indfører en regel om et tiltag pr. ansøgning, vil det ifølge **DI** i bedste fald blive gjort afhængigt af skøn i Energistyrelsen af, om flere investeringer kan ses som relaterede og dermed udgøre ét tiltag, og i værste fald bare umuligt at samle relaterede investeringer i et tiltag, hvilket gør det både unødigt vanskeligt og usikkert for virksomhederne at gøre brug af Erhvervspuljen. En regel om ét tiltag pr. ansøgning vil desuden forringe mange virksomheders medfinansiering fra Erhvervspuljen afgørende og dermed forhindre en række investeringer i grøn omstilling – typisk de projekter, hvor risikoen er høj og tilbagebetalingstiden lang. Samspillet mellem EU's statsstøttere regler og reglerne i Erhvervspuljen betyder ifølge **DI**, at man som virksomhed kan ramme ind i forskellige lofter, der begrænser støttemulighederne. **DI** angiver, at i de projekter, hvor forholdet mellem investeringen og energibesparelsen er særlig fordelagtig, kan virksomhederne efter Erhvervspuljens takster få en høj betaling, da der betales efter energi-/CO₂-besparelse. EU's statsstøttere regler sætter imidlertid et loft på denne betaling – afhængig af virksomhedens størrelse. Der findes altså tiltag, hvor virksomheden ud fra energi-/CO₂-besparelse ville kunne få en højere

medfinansiering, end hvad EU's statsstøttere regler tillader. Omvendt er der også eksempler på tiltag, hvor forholdet mellem investering og besparelse er mindre fordelagtigt. Disse tiltag kan stadig spare en stor mængde energi/CO2 og er typisk projekter, som har vanskelige kår i virksomhedernes prioriteringer, da business casen er dårligere og/eller tidshorisonten længere. Her er det ifølge **DI** ikke statsstøttere reglerne, der er begrænsningen, men satserne i Erhvervspuljen. Bliver medfinansieringen for lav, vil projekterne typisk ikke blive realiseret. Under de hidtidige regler har der været mulighed for, at man ved at samle flere tiltag kunne udjævne finansieringen. Samlet set har man naturligvis holdt sig under de tilladte medfinansieringssatser i EU's statsstøttere regler, men ved at samle flere tiltag er det muligt for et projekt, der måske kun ville kunne få dækket 10% af investeringsomkostningerne ud fra Energistyrelsens satser, at få en lidt mere attraktiv finansiering, hvis det blev koblet med et andet projekt, hvor virksomheden opnåede en høj energi-/CO2-mæssig effektivitet, så den samlede finansiering blev mere balanceret. **DI** understreger, at medfinansieringen for alle investeringer har ligget under maksimumssatsen under de anvendte statsstøttere regler og typisk endda væsentligt lavere. Medfinansieringen fra Erhvervspuljen ligger således i forvejen ret lavt og væsentligt under de maksimale satser i Gruppefritagelsesforordningen. Hvis forslaget om et tiltag pr. ansøgning gennemføres, vil det ifølge **DI** betyde, at medfinansieringsgraden falder yderligere, og der er ikke tvivl om, at konsekvensen bliver, at færre grønne omstillingsprojekter vil blive gennemført i virksomhederne.

DI anbefaler derfor, at man ikke gennemfører reglen om et tiltag pr. ansøgning. Skulle dette alligevel ske, er det afgørende, at der i Energistyrelsen anlægges en rummelig og fleksibel tilgang til, hvad der definerer et tiltag, så virksomhederne ikke udsættes for øget administrativ kompleksitet og forringede vilkår for deres investeringer i grøn omstilling.

DI finder, at der er brug for at gøre processer og vilkår i Erhvervspuljen mere attraktive frem for mindre attraktive, og uanset om forslaget om "et tiltag pr. ansøgning" gennemføres eller ej, er der nogle vilkår i Erhvervspuljen, som der bør ses nærmere på. Det er således ifølge **DI** uhensigtsmæssigt, at man i Erhvervspuljen tilbyder virksomhederne lavere medfinansieringssatser, end man gør i Investeringsstøtteordningen under den grønne omstillingspulje, til de samme investeringer. Dette gælder bl.a. projekter i store virksomheder med fokus på udskiftning fra gas- til elkedel eller indkøb af en varmepumpe til levering af rumopvarmning og brugsvand. **DI** anfører videre, at der for nogle projektyper er tale om, at man som virksomhed kan få tæt på dobbelt så meget i støtte til den samme projektype via Investeringsstøtteordningen end via Erhvervspuljen på trods af, at Investeringsstøtten administreres under rammer, der på mange måder ligner Erhvervspuljen.

DI anbefaler derfor, at man får indrettet Erhvervspuljen, så den er så attraktiv for virksomhederne som muligt inden for statsstøttere reglerne og dermed får indført de samme og mere attraktive rammer for medfinansiering, som kendes fra Investeringsstøtten i forbindelse med, at bekendtgørelsen justeres. Behovet for at få håndteret dette vil naturligvis være særligt påtrængende, såfremt man fra

Energistyrelsens side vælger at indføre reglen om et tiltag pr. ansøgning, men de mere virksomhedsvenlige vilkår bør ifølge **DI** indføres under alle omstændigheder. Afslutningsvis opfordrer **DI** til, at man i forbindelse med justeringen af bekendtgørelsen sørger for, at der i bekendtgørelsen bliver skabt større klarhed omkring de tilladte ejerstrukturer i tilfælde, hvor virksomheder er ejet af både offentlige og private ejere.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig Dansk Industris bemærkninger. Ændringen skal dels forhindre, at tiltag, som ikke kunne modtage tilskud grundet for lav energibesparelse/CO₂-reduktion, opnår tilskud ved at blive puljet med andre projekter. Ændringen skal derudover sikre, at tiltag, der begrænses af støtteløftet, puljes med andre tiltag og derved kan opnå et større tilskud. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet understreger, at et projekt stadig kan bestå af flere tiltag, så længe de vurderes at have energimæssig sammenhæng og dermed er omfattet af den samme artikel, eksempelvis udskiftning af en gaskedel til en varmepumpe og samtidig isolering af relevante rørstrækninger. Derudover bemærker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at de tidligere regler har været uhensigtsmæssige for ansøgerne idet et projekt indeholdende vidt forskellige tiltag har måtte afvente færdiggørelse, før tilskudsudbetaling har kunne finde sted, hvilket har bevirket, at tiltaget med den korteste færdiggørelsestid har måtte afvente tiltaget med længst projekttid.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig endvidere ønsket om at hæve de procentuelle støttesatser, så de matcher satserne i Investeringsstøtten. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker afslutningsvis, at den nuværende definition af sondringen mellem privat og offentlig vurderes at skabe den nødvendige klarhed.

Marine Ingredients Denmark (MI) finder, at der er flere urimelige forskelsbehandlinger i bekendtgørelsen, særligt i forhold til bestemmelserne om opgørelse af investeringsomkostninger og maksimale støttebeløb. I § 7, stk. 4, er det angivet, at for projekter, der relaterer sig til forarbejdning og afsætning af fiskevarer eller akvakulturprodukter, kan de faktiske investeringsomkostninger ikke bestå af udgifter til anskaffelse af udstyr ved kreditkøb eller leasing. Dette skaber en ulighed sammenlignet med andre industrier, hvor de faktiske investeringsomkostninger kan bestå af disse, jf. § 7, stk. 2, nr. 4. I § 10, stk. 4 fastsættes det, at det maksimale tilskud pr. investeringsprojekt er 15 mio. euro pr. virksomhed. For virksomheder, der er omfattet af gruppefritagelsesforordningen for fiskeri og akvakultur, er det årlige maksimale tilskud dog væsentligt lavere – 1,25 mio. euro pr. virksomhed, jf. § 10, stk. 5. Dette indebærer en markant forskel i det økonomiske bidrag til forarbejdningssektoren. **MI** bemærker, at Energistyrelsen i sit høringsnotat af 29. januar 2025 har præciseret, at særlige statsstøtteregler gælder for fiskeforarbejdningsvirksomheder i henhold til gruppefritagelsesforordningen for fiskeri og akvakultur, og at disse regler ikke nødvendigvis finder anvendelse på store virksomheder, som omfattes af statsstøttegodkendelsen af 10. december

2024. **MI** foreslår, at bekendtgørelsen præciserer dette forhold. **MI** vurderer, at det er uhensigtsmæssigt, at sektoren både tildeles lavere tilskud og er underlagt strengere begrænsninger sammenlignet med andre industrier. Det kan vanskeliggøre sektorens mulighed for at bidrage til den grønne omstilling på lige vilkår. **MI** takker Energistyrelsen for det gode samarbejde og for at have sikret, at store fiskeforarbejdningsvirksomheder er omfattet af Erhvervspuljen, da det er vigtigt at tage højde for risikoen for forringet international konkurrenceevne. Som førende aktør på både EU- og globalt plan står de danske producenter ifølge **MI** over for betydelige omkostninger ved at reducere deres CO₂-aftryk. For at sikre deres position på det globale marked bør den grønne omstilling for fiskeforarbejdningssektoren understøttes frem for at blive begrænset. **MI** bemærker afslutningsvis, at der er udfordringer ved udkastet til bekendtgørelsens § 13, stk. 4, nr. 3, hvor energibesparelser og CO₂-reduktioner ifm. etablering af nye bygninger og ny anlæg er klassificeret som tiltag, der ikke kan medregnes som en del af projektet. **MI** bemærker hertil, at Power-to-X løsninger, der kan omdanne grøn elektricitet til at producere bæredygtige brændstoffer som fx brint (Power-to-Hydrogen, PtH) og ammoniak (Power-to-Ammonia, PtA), kan bistå med de nødvendige brændstofdilder, der samlet kan reducere CO₂-udslippet i produktionen.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan oplyse, at reglerne afspejler de muligheder og begrænsninger, som EU's statsstøtteregler giver hhv. i fiskeribranchen og i andre brancher. Det gælder bl.a. mulighederne for tilskud til leasing og maksimale tilskudsbeløb.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig MIs bemærkning vedr. nye bygninger og nye anlæg.

SYNERGI (SYN) finder, at Erhvervspuljen er en central del af den danske energieffektiviseringsindsats, og at den leverer en betydelig del af energibesparelserne til Danmarks energispareforpligtelse under EU's energieffektivitetsdirektiv. Desuden finder **SYN**, at puljen er en vigtig og nødvendig støtte til, at erhvervslivet kan foretage investeringer i grøn omstilling af deres produktion, og at det er vigtigt løbende at sikre den mest optimale indretning af puljen. **SYN** finder det videre uhensigtsmæssigt, at den nedre grænse for at modtage tilskud hæves fra 10.000 kr. til 50.000 kr., og **SYN** frygter, at denne ændring vil medføre, at færre projekter – især i mindre virksomheder – vil kunne modtage støtte til projekter. **SYN** anser det for problematisk for disse virksomheders konkurrencedygtighed, da det forringer deres evne til at efterleve krav pålagt som led i grøn omstilling af industrien og overkomme finansieringsbarrierer ved investeringer i energibesparelser, og der er brug for, at støttesatser og ansøgningsproces indrettes, så alle virksomheder kan få støtte i puljen til at spare på energien – også og især de mindste. **SYN** anfører, at dokumentation af effekt kan udgøre en barriere for især mindre virksomheder, og dokumentationens detaljeringsgrad og kompleksitet risikerer at medføre økonomiske omkostninger i et omfang, der afholder nogle fra at investere i

energibesparelser og søge tilskud i puljen. **SYN** opfordrer til, at dokumentation af effekt – som naturligvis er vigtig – simplificeres, så virksomheder nemmere kan dokumentere effekter uden, at det svækker datakvaliteten af dokumentationen.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig Synergis høringssvar og bemærker hertil, at et støttebeløb på min. 50.000 kr. svarer til, at en mindre virksomhed har en investering på min. 125.000 kr., hvilket for energiprojekter i en erhvervsrettet pulje ikke vurderes at være højt sat. Grænsen på 50.000 kr. er desuden hævet af hensyn til at sikre en mere effektiv administration og deraf følgende ressourceanvendelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet gør opmærksom på, at puljen igennem årene har arbejdet med for at forenkle kravene til ansøgerne, så vidt muligt indenfor puljens rammer, og allerede har en række standardløsninger, indeholdende et minimum af dokumentationskrav, som kan benyttes, eksempelvis ved skift af varmforsyning, og at disse i vid udstrækning benyttes.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig herudover SYN's bemærkning vedr. forenkling af dokumentation, som vil indgå i det løbende arbejde med at opdatere, justere og forbedre Erhvervspuljen.

Tekniq (TQ) bakker op om Erhvervspuljen, da den giver erhvervsvirksomheder mulighed for at søge tilskud til investering i tekniske løsninger og anlæg, der nedbringer virksomhedernes energiforbrug og CO₂-udledning. **TQ** erklærer sig enig i behovet for at revurdere og ændre bekendtgørelsen, men finder ikke, at de foreslåede ændringer skaber klarere, enklere og mere gennemskuelige rammer og regler for erhvervsvirksomhedernes mulighed for at søge tilskud til energibesparelser, energieffektiviseringer, og CO₂-reduktioner. **TQ** mener, at tilskudsordningen bør være betydeligt klarere, enklere og mindre bureaukratisk end ændringerne i bekendtgørelsen lægger op til, og at den sproglige kvalitet og præcision i forslaget til ændring af bekendtgørelsen er kritisabel. Formuleringerne er ifølge **TQ** flere steder så knudrede, at det hæmmer forståelsen af tilskudsordningen. Til eksempel nævnes § 13, pkt. 20 og 21, og der efter **TQs** opfattelse brug for en sproglig revision af hele bekendtgørelsen, så det er muligt også for lægfolk i de virksomheder, som påtænker at søge tilskud, at forstå de regler og krav, der knytter sig til tilskudsordningen. Specifikt påpeger **TQ**, at det er afgørende for udbredelsen og effekten af tilskudsordningen, at ansøgningsprocessen er let, enkel og digital, og at processen bør tilrettelægges, så virksomheden selv - uden inddragelse af ekstern konsulent- og rådgivningsbistand og dermed forbundne omkostninger - kan gennemføre alle trin i ansøgningsprocessen, herunder udarbejde og fremsende den nødvendige dokumentation digitalt. **TQ** anfører, at beløbsgrænsen for opnåelse af tilskud i § 10, stk. 7, diskriminerer de mindre erhvervsvirksomheder Hvis den nedre grænse for tilskudsstørrelsen fastsættes til kr. 50.000 betyder det en urimelig forfordeling af store virksomheder, hvilket **TQ** finder imod hensigten med tilskudsordningen. **TQ** anfører videre, at potentialet for reduktion af energiforbrug og CO₂-udledning i sagens natur typisk er relativt størst i store virksomheder, som derfor også har brug

for større og dyrere løsninger og anlæg, der reducerer energiforbrug og klimaafttryk, hvilket betyder, at store virksomheder har betydeligt lettere ved at opfylde mindstekravet til tilskudsstørrelse på kr. 50.000. **TQ** opfordrer derfor til, at mindstebeløbet for tilskud nedsættes fra kr. 50.000 til f.eks. kr. 10.000.

TQ finder, at det i bekendtgørelsens kapitel 3 bør defineres klart, hvilke løsninger, anlæg eller teknologier, der beviseligt har en signifikant og dokumenteret positiv effekt på virksomheders energiforbrug og klimaafttryk, og som bør kunne opnå tilskud efter ordningen.

Kravene i bekendtgørelsens kapitel 4 til virksomhedernes dokumentation for effekten af de løsninger, anlæg og teknologier, der modtages tilskud til, er ifølge **TQ** for omfattende og komplekse, og der er behov for en betydeligt enklere og simplere tilgang til effektdokumentation, hvis tilskudsordningen skal udbredes i større omfang, særligt blandt de mindre erhvervsvirksomheder. Målet bør efter **TQs** opfattelse være, at virksomhederne selv – let og enkelt – kan tilvejebringe dokumentation for effekten af den løsning, anlæg, eller teknologi, der er givet tilskud til, og det er efter **TQs** opfattelse muligt at levere en tilstrækkelig præcis effektdokumentation, baseret alene på følgende oplysninger:

- Virksomhedens samlede el, vand og brændstofforbrug 12 måneder før og 12 måneder efter at den løsning/det anlæg, der har opnået tilskud, er idriftsat, og har været fuldt funktionelt
 - CO₂-beregning for virksomheden 12 måneder før og 12 måneder efter at den løsning/det anlæg, der har opnået tilskud, er idriftsat og har været fuldt funktionelt
- TQ** foreslår afslutningsvis, at det kan stilles som et krav, at virksomheden desuden redegør for eventuelle væsentlige ændringer, der efter idriftsættelsen kan have påvirket effekten af den løsning/det anlæg, der har opnået tilskud, f.eks. ændringer i bygningsareal eller produktionsanlæg.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig TQs bemærkninger vedrørende forenkling og tydeliggørelse af ordningens dokumentationskrav og regler. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet gør opmærksom på, at puljen igennem årene har arbejdet med for at forenkle kravene til ansøgerne, så vidt muligt indenfor puljens rammer, og allerede har en række standardløsninger, indeholdende et minimum af dokumentationskrav, som kan benyttes, eksempelvis ved skift af varmemforsyning, og at disse i vid udstrækning benyttes.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig TQs høringssvar og bemærker hertil, at et støttebeløb på min. 50.000 kr. svarer til, at en mindre virksomhed har en investering på min. 125.000 kr., hvilket for energiprojekter i en erhvervsrettet pulje ikke vurderes at være højt sat. Grænsen på 50.000 kr. er desuden hævet af hensyn til at sikre en mere effektiv administration og deraf følgende ressourceanvendelse. TQs betragtninger om, hvorledes puljen kan gøres enklere, især dokumentationen for energi- og CO₂-reduktionen, er noteret, men Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet gør opmærksom, på at Erhvervspuljen skal rumme alle typer af energi- og – CO₂-reducerende projekter uanset teknologi og størrelse. Det vurderes derfor ikke muligt at designe en ordning, hvor mindre og enklere projekter,

*eksempelvis konverteringsprojekter og store komplekse industriprojekter,
underlægges identiske krav til opgørelse, dokumentation mv.*